

**Теоретичний матеріал для самостійного опрацювання
з дисципліни «Планування територій»
на період 12.03-03.04.2020**

ТЕМА 2

**СИСТЕМА ЛОКАЛЬНИХ ПЛАНУВАЛЬНИХ
ОБМЕЖЕНЬ В РАМКАХ ДІЮЧОЇ СИСТЕМИ
ПЛАНУВАННЯ ТЕРИТОРІЙ.**

Велике значення при просторовому плануванні надається обґрунтуванню системи планувальних обмежень з розвитку території, пов'язаних з нормативними вимогами чинного законодавства в галузі територіального проектування та захисту навколишнього природного середовища. В рамках діючої системи планування територій склалася досить ефективна система локальних планувальних обмежень, що дозволяє проектувати оптимальну територіальну структуру при розміщенні будь-яких об'єктів будівництва та реалізації різного роду інвестиційних проектів регіонального розвитку.

Проектно-планувальні обмеження можна розділити:

А. За характером впливу:

1. Екологічні;
2. Санітарно-гігієнічні;
3. Містобудівні.

Б. За об'єктом впливу:

1. Обмеження впливу на природне середовище (регулюється нормативними актами про об'єкти ПЗФ і ООПТ, екомережі та ін);
2. Обмеження впливу на соціальне середовище (регулюються санітарними правилами і нормами);
3. Обмеження впливу на техногенне середовище (ДБН, ГОСТ, технологічні нормативи та ін.)

До законодавства України імплементовані наступні *юридичні форми обмежень на користування земельними ресурсами*:

Стаття 112. Охоронні зони:

1. Охоронні зони створюються:

а) навколо особливо цінних природних об'єктів, об'єктів культурної спадщини, гідрометеорологічних станцій тощо з метою захисту і захисту їх від несприятливих антропогенних впливів;

б) уздовж ліній зв'язку, електропередачі, земель транспорту, навколо промислових об'єктів для забезпечення нормальних умов їх експлуатації, запобігання ушкодження, а також зменшення їх негативного впливу на людей і довкілля, суміжні землі та інші природні об'єкти.

2. Правовий режим земель охоронних зон визначається законодавством України.

Стаття 113. Зони санітарної охорони:

1. Зони санітарної охорони створюються навколо об'єктів, де є підземні та відкриті джерела водопостачання, водозабірні та водоочисні споруди, водоводи, об'єкти оздоровчого призначення та інші, для їх санітарно-епідеміологічної захищеності;

2. У межах зон санітарної охорони забороняється діяльність, яка може спричинити заподіяння шкоди підземним та відкритим джерелам водопостачання, водозабірних та водоочисних споруд, водоводами, об'єктам оздоровчого призначення, навколо яких вони створені;

3. Правовий режим земель зон санітарної охорони визначається законодавством України.

Стаття 114. Санітарно-захисні зони

1. Санітарно-захисні зони створюються навколо об'єктів, які є джерелами виділення шкідливих речовин, запахів, підвищених рівнів шуму, вібрації, ультразвукових і електромагнітних хвиль, електронних полів, іонізуючих випромінювань тощо, з метою відокремлення таких об'єктів від територій житлової забудови.

2. У межах санітарно-захисних зон забороняється будівництво житлових об'єктів, об'єктів соціальної інфраструктури та інших об'єктів, пов'язаних з постійним перебуванням людей.

При проектуванні просторової структури територій враховують такі *види планувальних територіальних обмежень*:

1. Санітарно-захисні зони підприємств та інших об'єктів (СЗЗ), накладають обмеження, в першу чергу, на розміщення житлової забудови і соціальних об'єктів (лікарень, санаторіїв, профілакторіїв, дошкільних дитячих установ, навчальних закладів, спортивних об'єктів та ін). Як правило, території СЗЗ в межах населених пунктів можуть «накривати» існуючу житлову забудову і, отже, при розробці та реалізації проекту необхідно або виносити житлову забудову і соціальні об'єкти, або категорично вимагати від підприємств скорочення СЗЗ шляхом перепрофілювання, впровадження нових технологій і пр.

2. Особливо охоронні природні території (ООПТ), найважливіші елементи природно-екологічного каркасу території, які мають спеціальні регламенти природоохоронної та господарської діяльності, спрямовані на охорону рідкісних та зникаючих видів рослин і тварин, включаючи їх місцепроживання, унікальні природні об'єкти та ландшафти.

3. Водоохоронні і прибережні зони – мають нормативні регламенти використання територій, що впливають на формування екологічного стану водних об'єктів, а також на характер господарської діяльності в їх межах.

4. Захисні зони або санітарні розриви інженерних споруд (трубопроводів, автомобільних і залізних доріг та ін) – екологічні та технічні коридори, виключені з забудови, з нормативними вимогами експлуатації.

5. Території непридатні для будівництва та виключені з забудови - ділянки з розвитком несприятливих інженерно-будівельних умов, у тому числі потенційно затоплювані катастрофічними паводками; родовища корисних копалин та ін.

6. Території, на яких необхідно встановлення певних містобудівних регламентів, пов'язаних із завданнями охорони історико-культурної і природної спадщини: зони охорони пам'яток історії та культури; зони регулювання забудови та господарської діяльності, міські зелені насадження, ліси першої групи і т.п.

Санітарно-захисні зони.

Санітарно-захисні зони покликані створити бар'єр між житловою забудовою та підприємствами і іншими об'єктами, що є джерелами шкідливих хімічних, фізичних і біологічних впливів на стан навколишнього середовища. Створення санітарно-захисних зон відноситься до планувальних заходів охорони навколишнього середовища при містобудуванні та розвитку населених пунктів.

1. Санітарні розриви від шкіл, дитячих і лікувальних установ до житлових та громадських будівель - при розміщенні їх з боку дитячих кімнат і палат - не менше 2,5 висот протилежної найвищої будівлі.

2. Санітарні розриви між будівлями:

2.1. при розташуванні на сусідніх ділянках господарського двору - розташування між спальними корпусами, їдальнею та госп. будівлями не менше 100 м;

2.2. від спальних корпусів до відкритих стоянок до 30 місць - 50 м; 30-100 місць - 80 м; більше 100 місць - 100 м;

2.3. від спальних корпусів до межі земельної ділянки рекреаційного об'єкту, що проходить уздовж вулиць - 30 м;

2.4. при знаходженні установи в межах населеного пункту - уздовж меж смуги зелених насаджень не менше 15 м (2 ряди високостовбурних дерев і ряд чагарників).

3. В умовах децентралізованого водопостачання дворові вбиральні віддалені від колодязів та капітальних будівель не менш ніж на 50м.

4. Санітарно-захисна зона від кордонів житлової забудови до кордонів полігону ТПВ - не менше 500 м (СНИП II-60-75).

5. Санітарні розриви для виробничих будівель і складів, які не виділяють у навколишнє середовище шкідливих речовин, що не створюють підвищених рівнів шуму, вібрацій, електромагнітного випромінювання і не вимагають під'їзних залізнично-дорожніх шляхів - не менше 50 м.

6. Автодороги 1-3 категорії - від брівки дороги до садових кооперативів та селітебної забудови - не менше 100 м, для 4 категорії - 50 м.

7. Розміри санітарно-захисних зон для типових передавачів радіостанцій:

- Мала потужність (до 5 кВт) - довгохвильові, середньохвильові, короткохвильові - 10, 20 175 м відповідно;

- Середня (5-25 кВт) - довгохвильові, середньохвильові, короткохвильові - 10-75, 20-150, 175-400 м;

- Велика (25-100 кВт) - довгохвильові, середньохвильові, короткохвильові - 75-480, 150-960, 400-2500 м;

- Надпотужна (більше 100 кВт) - довгохвильові, середньохвильові, короткохвильові - більше 480 м, більше 960 м, більше 2500 м.

8. Для підприємств, їх окремих будівель і споруд з технологічними процесами, що є джерелами виробничих шкідливостей (СН 245-71: Санітарні норми проектування промислових підприємств.):

клас шкідливості I - 1000 м; II - 500 м; III - 300 м; IV - 100 м; V - 50 м.

9. Санітарно-захисна зона кладовищ - 300 м до найближчої житлової забудови (ДБН В.2.4-1-94).

10. Між річковим портом і житловою забудовою - 100 м (ДБН В.2.4-1-94).

11. До гаражів та житлової забудови - 800 м (ДБН В.2.4-1-94).

12. Між житловою забудовою та підприємствами, установами, складами і відкритими майданчиками які не є вибухо- і пожежонебезпечними - не менше 50 м (ДБН В.2.4-1-94).

13. Фермерські господарства, державні і колективні підприємства, що вимагають окремих типів тваринницьких будівель, або окремі виробництва - до житлової забудови не менш 100 м (ДБН В.2.4-3-95).

14. Розміри санітарно-захисних зон від сільськогосподарських підприємств до житлової забудови, мінімальні санітарні розриви між тваринницькими підприємствами та об'єктами по переробці і зберіганню сільгосппродукції, розміри санзон від каналізаційних споруд до житлової забудови ділянок громадських будівель і підприємств харчової промисловості при розробках Генеральних планів сільгосп підприємств встановлюються згідно Додатків 1-8 до ДБН В.2.4-3-95.

15. Полігони ТПВ (ДБН В.2.4.-2-2005, Полігони твердих побутових відходів: основи проектування): - 15 км від аеропортів та аеродромів; - 1000 м від межі міст; - 500 м від житлової та громадської забудови; - 200 м від сільськогосподарських угідь, авто-і залізних доріг; - 50 м від межі лісу і лісопосадок не призначених для рекреаційного використання.

16. Розміри санітарно-захисної зони заводу зі знешкодження токсичних промислових відходів (ТПрВ) потужністю до 100 тис. т відходів на рік необхідно приймати 500 м, а 100 тис.т і більше-1000 м.

Розміри санітарно-захисної зони ділянки поховання ТПрВ до межі населених пунктів, відкритих водойм, а також до об'єктів культурно-оздоровчого призначення приймається не менше 3000 м. Майданчики поховання ТПрВ розміщуються на відстані не менше: 200 м від автомобільних доріг, залізничних шляхів загальної мережі, 50 м від кордону лісонасаджень, які не призначені для рекреації (ДБН 360-92).

Малі тваринницькі ферми (фермерські господарства) в селищах міського типу, селах з вмістом великої рогатої худоби або свиней від 10 до 250 голів, овець - до 500 голів, птиці - до 1000 голів слід розміщувати на відокремлених ділянках з дотриманням розмірів санітарно-захисних зон, наведених у таблиці 8.

Таблиця 8. Розміри проєктованих санітарно-захисних зон тваринницьких підприємств (за даними ДБН 360-92 «Планування та забудова населених пунктів»)

Спрямованість господарства	Розміри санітарно-захисних зон, м								
	25	50	75	100	150	200	300	400	500
	Допустима величина стада, поголів'я								
Свиноферма	15	30	50	75	100	125	150	200	більше 200
Ферма ВРХ	20	40	60	100	150	200	більше 200		
Птахоферма	100	200	250	300	500	750	більше 750		
Вівцеферма	50	75	100	150	200	400	більше 400		
Кролеферма	150	300	400	Более 400					

Примітка. Шириною санітарно-захисної зони слід вважати відстань між місцями виділення в атмосферу або ґрунт виробничих шкідливостей і житловою забудовою населеного пункту.

17. Між портом і сельбищної територією міста, а також між окремими районами порту передбачаються санітарно-захисні зони і розриви, ширина яких приймається в межах 100-200 м. Відстані від меж спеціалізованих районів нових морських і річкових портів до житлової забудови слід приймати не менше:

а) від межі районів перевантаження і зберігання вантажів, що легко розпилюються - 300 метрів;

б) від резервуарів і зливно-наливних пристроїв легкозаймистих і горючих рідин на складах категорії I - 200 метрів;

в) те ж, на складах категорій II і III - 100 метрів;

г) від кордонів рибного порту (без рибообробки на місці) - 100 метрів;

18. Санітарно-захисні зони від споруд міських каналізаційних систем до кордонів житлової забудови, ділянок громадських будівель і підприємств харчової промисловості слід приймати за таблицею 9.

Таблиця 9. Санітарно-захисні зони очисних споруд (за даними ДБН 360-92 «Планування та забудова населених пунктів»)

Спорудження	Ширина зони, м, при розрахунковій продуктивності споруд, тис. м ³ /сут.			
	до 0,2	більше 0,2 до 5	більше 5 до 50	більше 50 до 280
Споруди механічної та біологічної очистки з мулових площадках і окремо	150	200	400	500

Спорудження	Ширина зони, м, при розрахунковій продуктивності споруд, тис. м ³ /сут.			
	до 0,2	більше 0,2 до 5	більше 5 до 50	більше 50 до 280
розташовані мулові майданчики				
Те ж, з термомеханічної обробкою опадів у закритих приміщеннях	100	150	300	400
Поля фільтрації	200	300	500	-
Землеробські поля зрошення	150	200	400	-
Біологічні ставки	200	200	300	300
Споруди з циркуляційними каналами	150	-	-	-
Насосні станції	15	20	20	30

Примітка 1. Зони для споруд продуктивністю більше 280 тис. м³/сут., А також при відступі від традиційної технології очищення стічних вод або обробки осаду встановлюються за погодженням з Міністерством охорони здоров'я.

Примітка 2. Зони від споруд механічної та біологічної очистки з мулових площадках і від окремо розташованих мулових майданчиків при продуктивності понад 500 тис. м³/сут. слід приймати не менше 1 км.

Примітка 3. У разі розташування житлової забудови з підвітряного боку по відношенню до очисних споруд зазначені в таблиці зони допускається збільшувати не більш ніж в 2 рази, при сприятливій розі вітрів - зменшувати не більше ніж на 25%.

Примітка 4. При відсутності мулових майданчиків на території очисних споруд продуктивністю більше 0,2 тис. м³ на добу. розмір зони слід скорочувати на 30%.

Примітка 5. Зони від полів фільтрації площею до 0,5 га і від споруд механічної та біологічної очистки на біофільтра продуктивністю до 50 м³ / добу. слід приймати 100 м.

Примітка 6. Зону від полів підземної фільтрації продуктивністю менше 15 м³/сут. слід приймати 15 м.

Примітка 7. Зону від фільтруючих траншей і піщано-гравійних фільтрів слід приймати 25 м, від септиків - 5 м, від фільтруючих колодязів - 8 м, від аераційних установок на повне окислення з аеробної стабілізацією мулу при продуктивності до 700 м³/сут.- 50 м.

Примітка 8. Зону від очисних споруд поверхневих вод з селітебних територій слід приймати 100 м, від насосних станцій-15м.

19. Санітарно-захисні розриви від сільськогосподарських підприємств до кордонів житлової забудови слід приймати за таблицею 10:

Таблиця 10. Санітарно-захисні розриви від сільськогосподарських підприємств до кордонів житлової забудови (за даними ДБН 360-92 «Планування та забудова населених пунктів»), м.

Підприємства	Розміри санітарно-захисної зони, м
I. Рослинницькі:	
Теплиці і парники при обігріві електричному	Не нормуються
Те ж, при біологічному обігріві:	
на гною	100
на смітті	300
II. Тваринницькі:	
Великої рогатої худоби:	
до 1000 голів	300

Підприємства	Розміри санітарно-захисної зони, м
на 1000 до 5000 голів	500
більше 5000 голів	1000
Свинарські:	
до 12 тис. голів на рік	500
на 12 и 24 тис. голів на рік і більше	1500
на 54 тис. голів на рік і більше	2000
Вівчарські	300
Конярські	100
Кролярські	100
Звіринницькі	300
III. Птахівницькі:	
до 100 тис. курей	300
от 100 до 400 тис. курей	1000
більше 400 тис. курей	1200
IV. Склади для зберігання отрутохімікатів і мінеральних добрив, т:	
до 20	200
до 20-50	300
50-100	400
100-300	500
300-500	700
більше 500	1000
V. Склади сильнодіючих отруйних речовин (СДОР):	
базисні	1000
витратні	300
VI. Склади: овочесховища, картоплесховища, фруктосховища	50
VII. З ремонту, технічного устаткування та зберігання сільськогосподарських машин і автомобілів	100
VIII. Ветлікарні і ветамбулаторії	200

20. Розміри земельних ділянок та санітарно-захисних зон підприємств і споруд з транспортування, знешкодження та переробки побутових відходів слід приймати за таблицею 11.

Таблиця 11. Розміри земельних ділянок та санітарно-захисних зон підприємств і споруд з транспортування, знешкодження та переробки побутових відходів (за даними ДБН 360-92 «Планування та забудова населених пунктів»)

Підприємства та споруди	Розміри земельних ділянок на 1000 т твердих побутових відходів на рік, га	Розміри санітарно-захисних зон, м
Підприємства з промислової переробки побутових відходів	0,05	300

потужністю до 100 тис. т на рік		
Те ж, понад 100 тис. т на рік	0,05	500
Склади свіжого компосту:		
полігони *)	0,02-0,05	500
поля компостування	0,5-1,0	500
поля асенізації	2-4	1000
Зливні станції	0,2	300
Сміттєперевантажувальні станції	0,04	100
Поля складування і поховання знешкоджених опадів (по сухій речовині)	0,3	1000
* Крім полігонів по знешкодженню і похованню токсичних промислових відходів.		
Примітка 1. Величину земельних ділянок полів асенізації, компостування та полігонів слід приймати з урахуванням гідрологічних, кліматичних і геологічних умов.		
Примітка 2. Забороняється розміщення полігонів на території I і II округів і зон санітарної охорони вододжерел і мінеральних джерел, всіх трьох округів зон санітарної охорони курортів: на ділянках з виходом на поверхню тріщинуватих порід; в місцях виклинювання і водоносних горизонтів; в місцях масового відпочинку населення та оздоровчих дитячих установ, на ділянках з виходами ґрунтових вод у вигляді ключів і боліт глибиною більше 1 м.		

21. Підсобні господарства підприємств, установ і організацій, а так само ділянки колективних садів і городів повинні розміщуватися у приміській зоні за межами санітарно-захисних зон промислових, сільськогосподарських підприємств і споруд на відстані не менше 300 м від кордону резервних територій для розміщення перспективного будівництва, передбаченого генпланом населеного пункту, зон санітарної охорони господарсько-питних водопроводів (I і II поясу), водоохоронних зон річок, водосховищ, а також від меж ділянок санаторно-курортних і оздоровчих установ.

22. Лікарняні містечка спеціального профілю (протитуберкульозні, психіатричні та ін), будинки інвалідів і людей похилого віку, призначені для перебування хворих і підопічних протягом тривалого періоду часу необхідно розміщувати відокремлено, за межами населеного пункту в зеленій зоні не ближче 1000 м від кордону житлової забудови, оздоровчих та санаторно-курортних установ.

23. Розміри санітарно-захисних зон та санітарних розривів від сільськогосподарських підприємств і виробничих комплексів слід приймати відповідно до «Санітарних правил для тваринницьких підприємств» N 4542-87, «Санітарних правил і норм розміщення, організації і експлуатації малих ферм для утримання тварин (худоби, птиці, звірів) у населених пунктах Української РСР» N 5.02-12 / Н, ДБН Б.2.4-3-95 «Генеральні плани сільськогосподарських підприємств».

24. Розміри санітарно-захисних зон підприємств, виробництв та споруд слід приймати згідно з додатком 4 «Державних санітарних правил планування та забудови населених пунктів, МОЗУ від 19 червня 1996 р. N 173».

Водоохоронні зони.

Прибережні охоронні смуги (Водний кодекс, Розд. 4, Ст. 88; Порядок визначення розмірів і меж водоохоронних зон та режим ведення господарської діяльності в них - Постанова КМУ від 8 травня 1996 № 486):

1. Малих річок, струмків, джерел, водотоків і ставків менш 3 га - охоронна зона 25 м по обидві сторони.

2. Середніх річок, водосховищ, ставків більше 3 га - 50 м.

3. Моря, морські затоки, лимани - 2 км.

4. У населених пунктах, розташованих у прибережній зоні басейнів Чорного і Азовського морів, берегова смуга 100 м повинна використовуватись як зона відпочинку населення, всі види будівництва, що не мають безпосереднього відношення до рекреації забороняються. Спеціальні види будівництва повинні бути узгоджені з Міністерством охорони здоров'я та Мінекобезпеки України.

Захисні зони інженерних споруд.

На головних шляхах залізних доріг санітарно-захисна зона 100 м, станційні і під'їзні шляхи - 50 м. Смуги відводу від залізної дорожньої колії - для 1 категорії - 25 м, 2 і 3 категорій - 21 м, для під'їзних шляхів - 12 м (ДБН В.2.4.-1-94);

Відстань від краю проїжджої частини до основної лінії регульованої житлової забудови - не менше 50 м., а при застосуванні шумозахисних пристроїв - не менше 25 м;

Санітарно-захисна зона СТО - понад 20 постів - санітарний розрив 50м, 10-20 постів - 25 м, 10 постів - 15 м;

АЗС - 50 м протипожежна відстань (менше 750 автомобілів на день - 25 м).

Охоронні зони електромереж

(Правила охорони електричних мереж. Постанова КМУ від 4.03.1997 № 209):

1. Уздовж повітряних ліній - у вигляді земельної ділянки і повітряного простору, обмежених вертикальними площами по обидві сторони лінії від крайніх проводів: до 1 кВ - 2 м; до 20 кВ - 10 м; 35 кВ - 15 м; 110 кВ - 20 м; 150, 220 кВ - 25 м; 330, 400, 500 - 30 м; 750 кВ - 40 м.

2. По периметру трансформаторних підстанцій, що поділяють пунктів і пристроїв - 3 м від огорожі або споруди;

3. Уздовж підземних кабельних ліній до 1 кВ - під тротуарами 0,6 м у напрямку до будівель і споруд і на 1 м у напрямі проїжджої частини;

4. Уздовж підводних кабельних ліній - 100 м.

6. Зони санітарної охорони об'єктів водопостачання: зовнішніх мереж і споруд (СНиП 2.04.02-81 Москва, 1985, Держ. Ком. РСР у справах будівництва):

6.1 Межі першого поясу зони поверхневого джерела водопостачання, в тому числі водопровідного каналу, від водозабору:

а) для водотоків (річки, канали):

- Вгору за течією - не менше 200 м;

- Униз за течією - не менше 100 м;

- По прилеглому до водозабору березі - не менш 100 м від урізу води при літньо-осінньої межені;

- У напрямку до протилежного берега: при ширині водотоку менше 100 м - вся акваторія і протилежний берег шириною 50 м від урізу води і при ширині більше 100 м - смуга акваторії не менше 100 м;

- У водозаборах ковшового типу в межі першого поясу включається вся акваторія ковша і територія навколо нього смугою не менше 100 м.

б) для водойм (водосховищі, озеро):

- По акваторії на всіх напрямках - не менше 100 м;

- По прилеглому до водозабору березі - не менш 100 м від урізу води при нормальному підпірній рівні води.

6.2. Межі другого поясу зони водотоку:

- Униз за течією - не менше 250 м;

- Бічні кордони - на відстань від урізу води - при рівнинному рельєфі - 500 м, при гористому - до вершини першого схилу, зверненого у бік водотоку, але не більше 750 м при пологому схилі і 1000 м при крутому.

6.3. Підземні джерела:

а) Межі першого поясу (від свердловини, шахтного колодязя, каптажу):

- 30 м при використанні захищених підземних вод;

- 50 м при використанні недостатньо захищених підземних вод.

6.4. Майданчик водопровідних споруд:

а) межа першого поясу:

- Від стін резервуарів фільтрування води, фільтрів, контактних освітлювачів з відкритою поверхнею води - не менше 30 м;

- Від стін решти споруд і стовбурів водонапірних башт - не менше 15 м.

- Санітарно-захисна смуга навколо першого поясу зони водопровідних споруд, розташованих за межами другого поясу зони джерела водопостачання - ширина не менше 100 м.

6.5. Водоводи:

Водоводи, що проходять по незабудованій території - від крайніх водоводів:

- У разі прокладання в сухих ґрунтах - не менше 10 м при діаметрі до 1000 мм і не менше 20 м для великих діаметрів; в мокрих ґрунтах - не менше 50 м незалежно від діаметра.

7. Охоронні зони електричних мереж (табл. 12) також встановлюються по периметру трансформаторних підстанцій, розподільчих пунктів і пристроїв - на відстані 3 м від огорожі або споруди; уздовж підземних кабельних ліній електропередачі до 1 кВ, прокладених під тротуарами в населених пунктах, у вигляді земельної ділянки, обмеженої вертикальними площинами від крайніх кабелів на відстані 0,6 у напрямку будинків і споруд та на відстані 1 м у напрямку проїжджої частини вулиці.

Таблиця 12 *. Охоронні зони електричних мереж (за даними ДБН 360-92 «Планування та забудова населених пунктів»)

Тип ліній	Напруга, кВ м		Охоронна зона **), м	Санітарно-захисна зона **), м	Відстань по горизонталі від проєкцій крайніх проводів при їх найбільшому відхиленні до найближчих виступаючих частин будівель, споруд та гаражів, м
Повітряна лінія електропередачі (ПЛ)	До 20 включ.		10	-	2
"-	35		15	-	4
"-	110		20	-	4
"-	150		25	-	5
"-	220		25	-	6
"-	330		30	20	8
"-	500		30	30	-
"-	750		40	40	-
Кабельна лінія електропередачі в ґрунті	До 220 включ.		1	-	-
Кабельна лінія електропередачі у воді	До 220 включ.		100	-	-
Трансформаторна підстанція, розподільний пункт, пристрій	До 220 включ.		3 (від огорожі)	-	-
Трансформаторна підстанція	330 і вище		3(від огорожі)	За результатами замірів	-
<p>*) Охоронна зона ліній електропередачі - це зона вздовж ліній електропередачі, яка є земельною ділянкою і повітряним простором, обмеженими вертикальними уявними площинами, які віддалені по обидві сторони лінії від крайніх проводів за умови їх невідхиленого положення.</p> <p>**) Санітарно-захисна зона - це територія вздовж траси ПЛ напругою 330 кВ і вище, на якій напруженість електричного поля перевищує 1 кВ / м, або яка має межі земельної ділянки по обидва боки ВЛ на відстані від проєкції крайніх проводів на землю за умови їх невідхиленого положення.</p>					

Найближча відстань від осі проєктованої повітряної лінії електропередач (ПЛЕ) до межі населених пунктів не повинна бути менше 250 м для ПЛЕ напругою 750 кВ і 300 м для ЛЛЕ напругою 1150 кВ.

8. Автомобільні дороги загальної мережі I, II і III категорії слід проектувати в обхід населених пунктів відповідно до вимог СНиП 2.05.02-85 «Автомобільні дороги». Відстань від бровки земляного полотна позначених доріг необхідно приймати не менше 100 м до житлової забудови і садових товариств, для доріг IV категорії - 50 м, при забезпеченні на відповідній території гігієнічних нормативів якості атмосферного повітря та рівня шуму. Для захисту від шуму і загазованості уздовж доріг необхідно передбачити смуги зелених насаджень завширшки не менше 10 м.

9. Відстань від очисних споруд зливної каналізації до меж житлової забудови визначається розрахунковим шляхом, але не може становити менше 100 м.

Контрольні запитання та завдання:

- 1. Обґрунтуйте необхідність застосування проектно-планувальних обмежень в рамках діючої системи планування територій. Яким чином їх можна згрупувати?*
- 2. Які існують юридичні форми обмежень на користування земельними ресурсами згідно законодавства України?*
- 3. Охарактеризуйте санітарно-захисні зони, їх типи, функції та розміри.*
- 4. Яким чином організують водоохоронні зони та захисні зони інженерних споруд різного призначення?*